

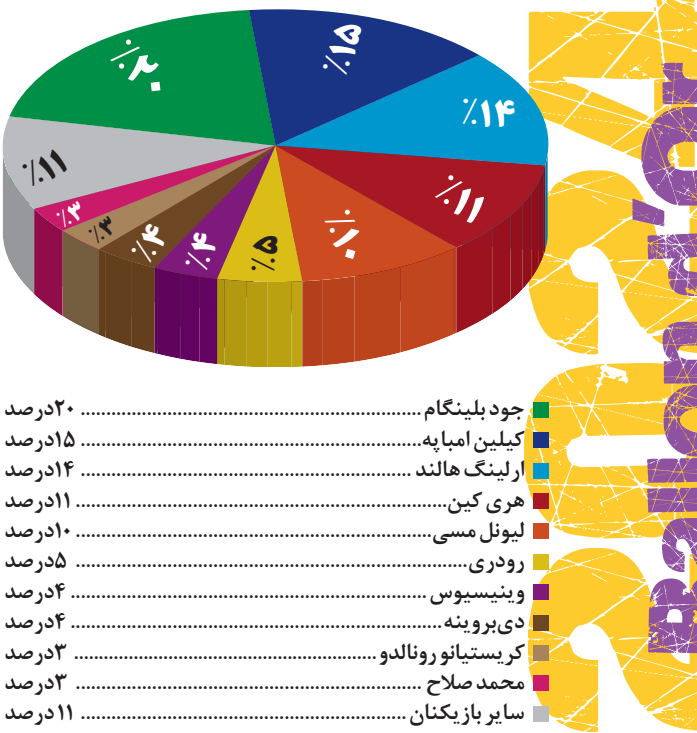
توپ طلای بعدی برای کیست؟

هوش مصنوعی و برخی رسانه‌ها بخت‌های جایزه بعدی را فهرست کردند

نیمه‌شب به وقت اروپا و خاورمیانه برگزار می‌شود. براساس پیش‌بینی انجام شده، امباپه ۱۵ درصد بخت دارد. او اگر در پایان فصل به‌عنوان بازیکن آزاد به رئال مادرید برود و در کنار وینیسیوس و بلینگام بازی کند، احتمال انتخابش بالاتر هم خواهد رفت. شانس هالند ۱۴ درصد است اما چون در تابستان آینده بازی‌های یورو ۲۰۲۴ را در پیش داریم و هالند با نروژ ممکن است در پلی آف هم نتواند جواز حضور در این رقابت‌ها را در آلمان به‌دست آورد، ممکن است شانسش سرتیر فرانس فوتبال که گفته بود رونالدو به دلیل رقابت‌ها در خشیده باشد، ضریب بالاتری برای توپ طلا خواهد داشت.

هوش مصنوعی اقدام به پیش‌بینی فاتح توپ طلای سال آینده و درصد بخت بازیکنان برای این جایزه کرده که طی آن جود بلینگام با ۲۰ درصد بیشترین شانس را دارد. جالب اینکه به‌خاطر علاقه شدید گردانندگان نشریه فرانس فوتبال به لیونل مسی و همچنین محبوبیت این ستاره آرژانتینی بین خبرنگاران ورزشی سراسر جهان، باز هم مسی ۱۰ درصد برای نهمین توپ طلای خود شانس دارد. این در حالی است که او تا ۴ ماه دیگر هیچ مسابقه باشگاهی در پیش ندارد و به قول سردبیر فرانس فوتبال که گفته بود رونالدو به دلیل حضور در لیگی کم‌بیننده از فهرست خط خورد، در لیگی کم‌بیننده بازی می‌کند که مسابقاتش

فهرست بردگان احتمالی توپ طلای ۲۰۲۴ با معیارهای هوش مصنوعی از این قرار است:

پیش‌بینی اسپانیایی

روزنامه آس اسپانیا پیش‌بینی کرده که جایزه سال آینده به بازیکنی از رئال مادرید برسد. این روزنامه نزدیک به باشگاه رئال گزارش داده که می‌تواند در پیش‌بینی هالند، امباپه، وینیسیوس و... البته او یک باسایی را هم در میان نامزدهای دریافت این جایزه گنجانده است. «چون‌های زیادی می‌توانند در این نبرد حضور داشته باشند. لاین یامال نیز خیلی جوان است و در بارسلونا بازی می‌کند و قطعاً روزی می‌تواند برای این عنوان بجنگد.» از سوی‌ی رئال همچنان به جدال‌های آینده امیدوارند. در مراسم توپ طلا، جود بلینگام توانست جایزه کوپا را کسب کند.

جام جهانی ملاک است یا خیر؟

این ایراد پاسخی منطقی دارد یکی از ایرادهایی که منتقدان توپ طلای بی‌رویه به مسی می‌گیرند این است که چرا هر بار معیارها عوض می‌شود؟ چرا یک دوره جام جهانی جایزه توپ طلای فرانس فوتبال را برنده؛ بانی ۷ بازیکن توانستند به لطف فتح جام جهانی جایزه توپ طلای فرانس فوتبال را ببرند؛ بانی چارلتون (انگلستان/منچستر یونایتد - ۱۹۶۶)، پائولو روسی (ایتالیا / یوونتوس - ۱۹۸۲)، لوتار ماتئوس (آلمان / اینتر - ۱۹۹۰)، زین‌الدین زیدان (فرانسه / یوونتوس - ۱۹۹۸)، رونالدو نازاریو (برزیل / رئال مادرید - ۲۰۰۲)، فابیو کاناوارو (ایتالیا / رئال مادرید - ۲۰۰۶) و لیونل مسی (آرژانتین / اینترمیامی - ۲۰۲۳).

این ایراد پاسخی منطقی دارد. اول اینکه تا سال ۱۹۹۵ جایزه تنها به بازیکنان اروپایی می‌رسید. در این سال ژرژ وودوا نخستین برنده غیراروپایی شاعلن در این قاره شد. شاید اگر یک‌سال زودتر قانون مجله فرانسوی تغییر می‌کرد، یکی مثل دونگا یا روماریو توپ طلا را می‌برد. نخستین فاتح توپ طلای اروپا پس از این سال زین‌الدین زیدان بود که با درخشش فوق‌العاده در جام جهانی ۱۹۹۸ فاتح آن شد. رونالدو برزیلی در سال ۲۰۰۲ کانارو در سال ۲۰۰۶، لیونل مسی در سال ۲۰۱۴ و موردر در سال ۲۰۱۸ برنده توپ طلا شدند که دو تایی آخر نایب‌قهرمان جام جهانی شده بودند، نه قهرمان. سال ۲۰۱۰ هم مسی توپ طلا را به‌خانه برد در حالی که با آرژانتین در جام جهانی و مربیگری مارادونا به هیچ توفیقی نرسید و از آلمان گل خورد و حذف شد. در آن دوره اینیستا که زننده گل فینال بود یا یکی دیگر از بازیکنان تیم ملی اسپانیا مثل کاسیاس از دست‌یابی به این جایزه باز ماندند. خود اینیستا بعداً گفت که جایزه حق مسی بوده. به هر حال آنها در بارسلونا با هم هم‌تیمی بودند.

اگر دوره‌های پیشین جام جهانی را بخواهیم بررسی کنیم، در صورتی که بازیکنان غیراروپایی هم می‌توانستند توپ طلا را ببرند، جایزه به این بازیکنان می‌رسید: مارادونا (۱۹۸۶) و (۱۹۹۰)، ماریو کمپس (۱۹۷۸)، پله (۱۹۵۸، ۱۹۶۲، ۱۹۷۰)، در سال ۱۹۵۴ هنوز اهدای توپ طلا آغاز نشده بود و نخستین دوره در سال ۱۹۵۶ آغاز شد که جایزه به سر استرلی ماتیسوس رسید.

فوتبال تماشایی

مربیانی مثل پیتر بوش برای خنثی کردن مورینیوها

بازی رو به عقب و فقط پاس‌های بلند. این نوع فوتبالی نیست که من عاشقش هستم.» بعدها درباره آن مسابقه توضیح داد: «من می‌خواهم از تماشا کردن فوتبال لذت ببرم. این باید یک بازی سرگرم‌کننده باشد.» واکنش مورینیو طبق معمول غیرمحرمانه و هجومی بود. او بوش را شاعر و رویاپرداز خواند و گفت فوتبال چیزی نیست که او می‌پندارد. بوش در آن سال ستاره‌هایی نظیر ماتیس دلیخت، فرانکی دی‌یونگ، دونی فان‌ده‌ویگ، داونینسون سانچس، تاد پچ و حکیم زیاش را به فوتبال جهان معرفی کرد که همان‌ها بعداً زیر نظر آریک تن‌هاخ تا نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان هم پیش رفتند و در نهایت به تانهاخ باختند. لیگ قهرمانان در حال آ بازیکنان کلیدی به نام خاکپو و سیمونز که روی هم ۲۸ گل و ۲۰ پاس گل ثبت کرده بودند و همچنین ابراهیم سانگاره را از دست داده است. با این حال تیمش از همه لحاظ در لیگ آ دیویزه سرآمد است. بوش استاد ستاره ساختن از بازیکنان جوان و گمنام است. در حال حاضر ۴ بازیکن از ۷ بازیکن موقعیت‌ساز لیگ هلند از بازیکنان این تیم هستند؛ لوک دی‌یونگ، نو آلتگ، یوهان بوکایوکو و اسماعیل سایبیری. سر جینیو دست هم که از بارسلونا آمده، در پست غیر تخصصی بازی بر اساس باز مستقیم توانست تیم زیبایی او را شکست دهد. بوش پس از آن شکست گفت: «فکر می‌کنم یک بازی خسته‌کننده بود. بازی در عرض

در این فصل همه از عملکرد فاجعه‌بار آژاکس حرف می‌زنند اما کسی از تیم عالی آینده‌مون سخنی به میان نمی‌آورد که با ۸ برد از ۸ مسابقه با اقتدار در صدر جدول ایستاده و بهترین خط حمله و بهترین خط دفاعی را از آن خود کرده است. در واقع بی‌اس‌وی از فصل پیش زیر نظر رود فان نیستلروی، مهاجم قدیم منچستر یونایتد و رئال مادرید رشد کرد. آنها با ارائه فوتبالی هجومی توانستند نایب‌قهرمان لیگ و قهرمان جام حذفی شوند. تا اینکه نیستلروی به دلیل حمایت نشدن از سوی باشگاه استعفا کرد و جای خود را به پیتر بوش داد. بوش قبلاً سابقه مربیگری در تیم‌های زیادی را داشت. او در دورتموند تنها ۶ ماه دوام آورد و سیستم هجومی ۳-۴-۳ او به‌خاطر ولنگار بودن تیم و آسیب‌پذیری در ضدحمله‌ها مورد انتقاد قرار گرفت. او در بایرلور کوزن و لیون هم توانست تأثیر خوبی بگذارد اما در این دو باشگاه به ترتیب ۵، ۲ و ۵، ۱ فصل دوام آورد.

بوش که زمانی خودش یک هافبک دفاعی بود، عاشق بازی هجومی است. این مربی هلندی وقتی با آژاکس در فینال لیگ اروپا سال ۲۰۱۷ به تور منچستر یونایتد مورینیو خورد، از خودش و فوتبال بدش آمد. مورینیو با ارائه یک بازی بسته و ضدفوتبال و بر اساس باز مستقیم توانست تیم زیبایی او را شکست دهد. بوش پس از آن شکست گفت: «فکر می‌کنم یک بازی خسته‌کننده بود. بازی در عرض

مرد سال، در فوتسال!

مسلم اولادقیاد تنها جایزه فوتبال ایران را به‌خود اختصاص داد

تنها جایزه فوتبال ایران در مراسم جوایز سالانه AFC به مسلم اولادقیاد تعلق گرفت. مهدی طارمی توانست لیونل مریو برنده سال شود و فدراسیون فوتبال هم از همان ابتدا شانس برای تبدیل شدن به بهترین فدراسیون نداشت اما مثل بیشتر سال‌ها، یک ایرانی مرد سال فوتسال آسیا لقب گرفت. البته که نکته عجیب امسال، غیبت حسین طیبی در فهرست بهترین‌های سال بود، بازیکنی که در جریان قهرمانی پالما در رقابت‌های لیگ قهرمانان فوتسال اروپا، به‌مراتب مؤثرتر از اولادقیاد ظاهر شده بود.

مسلم در صدر

اولادقیاد برای بردن این جایزه، آرقیب داشت. سعید احمدعباسی از ایران و گیلر مه کوروموتو از ژاپن. در رقابت با این ۲ نفر، مسلم به‌عنوان مرد سال فوتسال آسیا انتخاب شد. این اتفاق برای اولین بار در مسیر زندگی ورزشی او رخ داد. بازیکن ۲۷ ساله تیم ملی، سابقه قهرمانی در جام ملت‌های آسیا با این تیم را دارد و با پالما نیز قهرمان لیگ قهرمانان اروپا شده است. او که این روزها در هیچ کسب نفهمید حسین طیبی چطور بعد از آن نمایش‌های فوق‌العاده

آن سال قهرمان لیگ شده بودند. البته تانهامی‌ها فصل پیش در همین مقطع باز هم شروع خوبی داشتند و تا این هفته ۲۲ امتیاز جمع کرده بودند اما در نهایت هشتم شدند. این بیشترین امتیازی است که اسپرز تاکنون از ۱۰ بازی در یک‌فصل لیگ برتر تا همین مقطع جمع کرده بود. همین هواداران را نگران می‌کند که مبادا این بار هم شروع خوبشان خراب‌شده باشد. بد نیست بدانید شروع خوب تانهاخ در سال گذشته تا نیمه‌فصل هم ادامه داشت و اسپرز در رده دوم، سال میلادی را آغاز کرده بود.

■ بهترین شروع بعدی در لیگ برتر در فصل ۱۲-۲۰۱۱ بود، جایی که آنها از ۱۰ بازی، ۲۲ امتیاز کسب کردند. آن فصل را در رتبه چهارم به پایان رساندند.

■ بهترین عنوان اسپرز در لیگ برتر رتبه دومی است که در فصل ۱۷-۲۰۱۶ به‌دست آورد. آن فصل یکی از فصل‌های لیگ برتر است که پس از ۱۰ بازی دقیقاً ۲۰ امتیاز کسب کرده بودند (همراه با فصل ۱۳-۲۰۱۴ و ۱۸-۲۰۱۷).

■ با وجود کسب ۲۰ امتیاز با بیشتر پس از ۱۰ بازی در ۷ فصل مختلف لیگ برتر قبل از این فصل، این رتبه دومی بهترین عملکرد آنهاست. تا تانهاخ وجود شروع‌های امیدوارکننده، رتبه‌های ششم (۱۳-۲۰۱۳)، هفتم (۲۱-۲۰۲۱) و هشتم (۲۲-۲۰۲۲) را کسب کرده است.

جای خالی یک ستاره

هیچ کس نفهمید حسین طیبی چطور بعد از آن نمایش‌های فوق‌العاده

فصل ریاض!

با اعلام ناگهانی رئیس فدراسیون بین‌المللی فوتبال، میزبانی عربستان در جام جهانی ۲۰۳۴ قطعی شد. این بار خبری از برگزاری جلسه‌های متعدد، رأی‌گیری در بین مدیران فیفا و برگزاری مراسم انتخاب میزبان‌ها نبود و اینفانتینو در یک پست اینستاگرامی، میزبانی عربستان را تأیید کرد. بین ۲ میزبانی قبلی قاره آسیا در جام جهانی، ۲۰ سال فاصله وجود داشت اما حالا این فاصله فقط به ۱۲ سال رسیده است. این سومین میزبانی قاره آسیا در جام جهانی و البته دومین میزبانی غرب آسیا در این تورنمنت خواهد بود.

میزبان، بدون رقیب

فقط ۲ کشور در فهرست نامزدهای اولیه میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ دیده می‌شدند؛ استرالیا و عربستان. با این حال، قبل از تکمیل شدن پروسه ثبت‌نام، استرالیا از حضور در این رقابت‌ها انصراف داد تا عربستان عملاً رقیبی برای میزبانی این دوره از بازی‌ها نداشته باشد. خیلی از کشورها درگیر مشکلات ریز و درشت اقتصادی هستند و نمی‌توانند به میزبانی از یک تورنمنت با حضور ۴۰ تیم فکر کنند. عربستانی‌ها اما همیشه در انتظار این فرصت بودند. آنها با جذب ستاره‌های بزرگ، راه را برای توجه بیشتر به فوتبال‌شان هموار کردند و خیلی زود توانستند پاداش این کار را با امتیاز میزبانی جام جهانی دریافت کنند.

۵۵ قاره، ۱۶ کشور

۳ میزبانی بعدی جام جهانی، به ۱۰ کشور و ۵ قاره مختلف سپرده شده است. البته که در این بین آمریکا جنوبی تنها میزبان آزاری خواهد بود. دوره بعدی جام جهانی در کانادا، آمریکا و مکزیک برگزار می‌شود. ۴ سال بعد جام جهانی به‌طور مشترک به اروپا و آفریقا می‌رود و در کشورهای اسپانیا، پرتغال و مراکش پشت سر گذاشته می‌شود. در این دوره البته قرار است آرژانتین، پاراگوئه و اروگوئه هم میزبان یک مسابقه باشند. ۱۳ سال پس از آن نیز دوباره میزبانی یک کشور در جام جهانی اتفاق می‌افتد و عصر میزبانی‌های مشترک به پایان می‌رسد.

این «آخر دنیا» نیست!

قبل از آنکه سومین مسابقه از دور دوم انتخابی المپیک برای تیم ملی زنان ایران آغاز شود، تیم ملی روی کاغذ شانس بیشتری از فیلیپین داشت. ایران مقابل استرالیا فقط ۲ گل خورده بود اما فیلیپین با ۸ گل روه‌روی این حریف بازنده شده بود. با این حال، در جریان مسابقه، یک گل زود هنگام از فیلیپینی‌ها تیم ملی ایران را کمی به هم ریخت. شاکرگاردن مریم زرمون تلاش زیادی کردند تا بازی برگردند و چند موقعیت خوب هم ساختند اما در نهایت همان مشکلی که قبلاً هم در تیم احساس شده بود، به ضرر تیم تمام شد. ایران در گلزنی با مشکل روه‌رو بود و همین ماجرا تیم را به دردها رساند.

این شکست، پایان امیدهای زنان ایران برای رسیدن به المپیک بود. با این حال، قطعاً برای بانوان ایران، این آخر دنیا نیست و فقط شروع یک راه‌دشوار است. باید پذیرفت که تیم ملی آماده چنین رقابتی نبود؛ کمی تقریباً همه اردوهایش در داخل ایران برگزار شد و این اواخر فقط با تیم‌های باشگاهی مسابقه می‌داد، نمی‌توانست رقبایی را شکست بدهد که سابقه بسیار طولانی‌تری در فوتبال زنان دارند. با این حال حذف کردن میانمار و رسیدن به این مرحله، خودش یک دست‌آورد قابل توجه بود. این بازی‌ها هم بدون شک نبردهایی شبیه نبردهای تدارکاتی برای محک‌زدن این تیم در آینده بودند. ایران ۳ حریف سر سخت در استرالیا داشت و در این ۳ بازی هم با همه وجود بازی کرد. شاید ایران نتوانسته باشد گلی در این رقابت‌ها بزند اما در این ۳ بازی به لحاظ دفاعی تیم خوبی بوده و فقط ۲ گل خورده است. بدون شک این تیم در آینده حرف‌های زیادی برای گفتن خواهد داشت.